

Lat, worum sin Sie mich vor vier Monet ku holeod
in dere Baracke, wie Sie se heisse, worum han Sie mi
Liewe encouragiert, wo-n-ich viellicht ohne das hätt
unterdrucke känne . . .

Herr Fix.

's Elise hat's welle ha . . . nitt ich . . .

Herr Helder.

Glaüwe Sie denn, Sie känne-n-ihre verbiete, mich
gern z'ha? . . .

Herr Fix.

Ich weiss es nitt . . . awer Sie bekämme mi Tochter
nitt! . . .

Herr Helder.

Wenn jo d'Hiroth nur in de Riche-n-erlaübt wär,
so gieng d'Welt ab! . . .

Herr Fix.

Se soll abgeh . . . Sie bekämme-n-emol mi Tochter
nitt . . . Sie brüche nimmig dra denke . . .

Herr Helder (heftig).

Nimmig dra z'denke! . . . meine Sie denn, das Ding
blost sich eso üs wie ne Licht? . . . 's Elise isch mi
Blüet, mi Jugend, mi Paradies, mi Alles! . . . verlange
Se vo mr, ich soll lewe-n-one z'schnüfe, awer verlange
Se nitt, ass ich 's Elise soll vergesse!

Herr Fix.

Ich verlang's! . . . un im Nothfall thüe-n-ich's Ihne
befehle . . . nie will ich mi Tochter in dr Armüeth säh . . .
's Bild vo siner Müetter isch noch z'lebhaft vor mine-
n-Auge . . . Sie bekämme 's Elise nitt . . .

Herr Helder.

Wer sät Ihne, ass mir in d'Armüeth kämme . . . Sie
känne-n-Ihre Vergangeheit nitt mit miner Zükunft ver-
gleiche . . . wenn ne-n-Employierter Tag un Nacht thät

schaffe, so bekäm er doch nie, was e-n-Artist ka ha
wo jung, g'schickt, frei un stark isch! . . .

Herr Fix.

Ich zwifel nitt an Ihrem Talent . . . awer bis eo
emol thät ebbes itrage, so hätt 's Elise graüe Hoor,
Sie bekämme mi Tochter nitt . . .

Herr Helder (üsser sich).

Un ich bekumm se . . . ich schwör's!

Herr Fix (zornig).

Un Sie bekämme se nitt! . . . (röhiger) Sàhn Se'
Herr Helder, ich halt ebbes uf Se . . . ich ha Sie g'wiss
gern g'ha . . . gàn Se mr Ihr Ehrewort, ass Sie nitt
süeche wànn, mit miner Tochter z'rede-n-un se-n-uf-
stife derno . . .

Herr Helder (heftig).

Nie! . . .

Herr Fix (entschlossen).

So isch's also fertig zwische-n-uns! . . .

Herr Helder.

Isch das Ihr letscht Wort? . . .

Herr Fix.

Jà! . . .

Herr Helder.

's isch güet . . . glicklicherwis hat's G'setze im Frank-
rich . . . me zwingt Nieme, awer 's Elise un ich känne
warte . . .

Herr Fix.

Uf mi Tod, nitt wohr? . . .

Herr Helder.

Nei . . . bis 's Elise zwanzig Johr alt isch . . .